

e a un sogno ben triste, e solo in memoria, cioè, d'un luogo di sofferenze, di amara existența!...

I Farsalioți di Pleasa si mostrano fieri, e con ragione, dei propri figli lontani, memori sempre delle famiglie e della stirpe cui essi medesimi appartengono.

Mi compiacchio, anzi, a questo punto, di riprodurre due brevi documenti, che serviranno a confermare sempre meglio il mio asserito.

Il primo: una lettera di due giovani farsalioți residenti a New York, indirizzata al padre; l'altro, intitolato: « gli Statuti della Società « Speranza » di New York; l'uno è in dialetto, il secondo in lingua romena.

New-York, 6 Aprilie 1905.

Mult vrut și cinstit tată,

Mult ne pare arău. Ne vine s'arupem strănile di pe trup, când avzăm că grecomanili ne fac ahănte tiranii, ahănte leăți.

Nu li talie, nu li vatămă, ma li pidepsesc ore întredzi. Asa pățără frațili a noștri di Negovani aproape di Florina. Rușine ti noi să arăvdăm ahtări din partea acelor ce nă arădem de năși.

Nimal cu bunul nu se aravdă: ajunse cuțitul di os.

Săndzile a fraților a noștri caftă răzbunare in contra dușmanului.

Scilimanlu dit pântecu a li mami s'lăhtărăsește la ahtări crime și el se revoltă la aiste lăeți. Te acea lipsește vrute tată, s'nă adunăm mic și mare și să strigăm până la cer: sus romănimea, înghios grecomanili și s'căftăm răsbunare, să arăchim arma tu mână și s'luptăm ti sfânta cauză națională.

S'nă vîrsăm săndzile fără ohtare și murmur. S' murim cu arma tu mână și cu răsul pi buze. Mare va s'hibă numa așilor și luptă și mor ti națiune și liberate. Numa lor va s'arămână ti tot-u-na. Alăvdări di tuti părțile va s'lă vină. Ca un bun român ce hiți s'nu vă alăsați ma înghios di alantî. Inatea contra grecilor s'acrească la voi mai mult di cât la ori care alt rumân: s'ma mult când va s'hi alept ca capedan și bun apărător a patrulei și a națiunilor di la ahtari mare faptă nu vă 'nchidecăm.